

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.
ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGÓ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ
ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Amikor az Úr rendelkezik.

Jónást az Úr Ninivébe rendelte, hogy ott hirdesse a bűnbánatot, a megtérést. Társisba akart menni. Nem sajnálta a gyaloglást Jáfó kikötő városáig s nem sajnálta az utiköltséget sem.

Sok hívő éppen olyan, mint Jónás. Az Úrtól határozott parancsot kap, hogy melyik helyen milyen munkát végezzen, mennyi ideig maradjon. De a hívőnek sokszor nem tetszik az a hely ahova az Úr küldi. Fél az ellenséges indulatu tömegetől. Fél, hogy az a hely nagyon kemény munkamező, nem lesz termés, fáradozásának nem lesz eredménye. Jónás is azt hitte, igen megátalkodott gonosztevőknek úgy is hiába hirdeti az Igét, a megtérést! Az Úr jobban tudta, mint Jónás, hogy a niniveiek megtérnek, ha erre felszólítást kapnak.

Néha egy-egy hívő lélek éveken át csak egész egyedül áll családjában s mint egy kis olajméceses világít a sötétben. Fáj annak a hívő feleségnek, hogy sem a férje, sem a szülei, sem a gyermekei nem akarnak megtérni, nem akarnak bibliát olvasni. Talán kétségbe is esik, hogy nem világít jól, hogy az Úr nagyon nehéz helyre vezette. De majd később megtudja, hogy éppen ezen a helyen volt szükséges az ő kis csíny mécesvilága.

Egy japán diák megismerte Jézust. Társai közt bizonyoságot tett arról, mily boldogság Jézussal élni, Jézust követni. A kormánynak ez nem tetszett. Börtönbe vetették egy szűk cellába, hogy senkivel ne érintkezzék. Ő azt hitte, hogy most vége mindennek. De az Úr másképp határozott. A kormány egy távoli szigetre száműzte. A diák azon a szigeten igen sok pogány léleknek hirdethette Krisztust, mint aki egyedül az igazi Ut, az Élet és az Igazság! Még utiköltségről sem kellett gondoskodni, mert mint a hívő diák tréfásan mondotta: «Japán fizette meg az utiköltségét!»

Jó, hogy a hívő lelkek az Úr kezében vannak. Ő legjobban tudja, hogy valaki hol, milyen emberek között, milyen viszonyok között szolgálhat neki legeredményesebben. Jó-

násnak Ninivében kellett az Úr üzenetét átadni. Neked talán egy kis faluban, vagy egy bűnös nagy városban kell Isten akaratát hirdetni. Talán ellenséges indulattal, avagy bűnbánó lélekkel fogadják be, amit mondasz, a fő, hogy te ne ellenkezz az Úr rendelkezésével! Ő jobban tudja, mint te, hogy hol, milyen emberek között, melyik időben tud téged legjobban felhasználni országa terjesztése érdekében.

Aki az Úr szolgálja, azzal az Úr rendelkezik feltétlenül. Bocsásd magad testestől, lelkestől az ő rendelkezésére.

W. J.

Hű mindhalálig.

Smyrnia városában 155-ben húsvét estéjén nagy volt a sürgés-forgás. Miért? Akkor vezették a máglyára Polykarpus püspököt. A római császár, Markus Aurelius nagy keresztény üldözést kezdett, mivel a keresztények igen elszaporodtak. Ott áll az agg püspök a máglya előtt. A pogány bírónak megesis a szíve az öreg emberen, szeretné megmenteni a tüzhaltól s azt mondja neki: «Szidalmazd Krisztust s szabadon bocsátlak!» Erre az agg püspök azt válaszolta: «Már 86 éve szolgállok az Urnak és ő soha semmivel nem bántott engem, miért sérteném hát én az én királyomat!» Így hát tüzhaltba kellett mennie. A lángokból is hallani lehetett imáját: «Uram, az én szeretett Jézus Krisztusomnak Atyja, niagaszta, hogy engem is arra méltattál, hogy vértanu lehessen s ihatom én is a Te fiad kelyhéből s lehetek részese az ő feltámadásának!»

Hány hívő tudna ma Jézus Krisztusért meghalni? Mindjobban és jobban kifejlődik az Antikrisztus országa s közeledik az idő, amikor nemcsak gyülekezetbe járással kell bizonyítani, hogy szeretjük Krisztust, hanem azzal is, hogy képesek vagyunk, ha ő arra méltat s úgy látja jónak, hogy érte meghaljunk. Tanuld meg a mindhalálig való hűséget!

W. J.

HIREK.

— **«Az istennélküliek szövetsége».** Ilyen is van, persze Oroszországban. Igaz, hogy istentagadó névleges keresztény s Isten nélkül élő ember másutt is van. Ez a szövetség 1915. óta létezik s 250.000 tagja van. Céljuk: küzdeni a vallás ellen. Ez a szövetség gyártelepeken és falvakban körülbelül 5000 helyen működik. — Évente több tizezer agitátort képeznek ki, akik egy-egy faluba vagy gyárba küldetnek agitáció végett. Lapokat is adnak ki ilyen cím alatt: «Istennélkül», «A vallásellenes». Nemcsak Oroszországban működnek, hanem más országokban is igyekeznek eszméiknek híveket szerezni. — Nem veszik észre a marakodó keresztény felekezetek, hogy az Antikrisztus szervezi hadait?

— **Denican «Ujtestamentuma».** Ez is Oroszországban látott napvilágot. Utánozza az újtestamentumot, szerzője teljesen elferdit, kiforgat, kigunyol mindent, ami szent, ami isteni. Jézusról és a tanítványokról semmi jót nem ír. Csak Judást dicséri, mint aki teljes szegénységben élt és akit nem lehetett megvesztegetni s aki egyedül merté Jézus szemébe mondani az igazságot. — Ez a könyv is mutatja, hogyan tör az Antikrisztus a Krisztus ellen!

— **Funk M. superintendens** még részt vesz Amerikában a losangelesi vasárnapi iskolai világkongresszuson s aztán augusztus 11-én szándékozik hajóra szállni s visszatérni hazai munkamezejére. Az Ur kegyelme legyen szolgálásával.

— **Hartzell püspököt,** a methodista egyház egyik legkiválóbbikát rablótámadás érte. A 86 éves öreg ember egy este irodájában ült, mikor kopogtak s belépett három férfi. Engedelmet kértek arra, hogy a telefont használhassák, mivel autójukat defektus érte. A püspök ezt készségesen megengedte. De alig léptek közelébe, fejbe verték, majd kezét, lábát s fejét dróttal megkötötték s mivel óráján s néhány levelen kívül egyebet nem tudtak elrabolni, dühükben rugták a püspököt. Fejsebekkel s lábtöréssel feküdt a püspök a szobában, mikor házvezetőnője észrevette a rablótámadást. A rablók revolverrel fedezve magukat, elrobogtak autójukon. A püspök élet-halál közt lebeg. Cincinnati városában nagy a felháborodás emiatt a rablótámadás miatt!

— **A bánsági kerület methodista ifjúsága Mramorákon tartotta május 28-án konferenciáját.** Azelőtt 7 évvel a bánságban még egyetlen methodista ifjúsági egyesület sem volt, ma meg konferenciát tartottak egy szép népes methodista gyülekezetben. Ez az Urtól van! Csak előre!

Amerikai úti emlékeimből.

Közli: *Funk M.*

(Folyt.)

Az amerikai methodista egyház.

A Kossuth-ünnepély alkalmával is megta-
pasztalták a magyarországi szabad egyházak képviselői, hogy a magyar világi és egyházi hatóságok képviselői még mindig túl nagy mértékben csüngenek a multnak egyes elavult intézményein. Annak dacára, hogy a szabad egyházak küldöttei már Budapesten voltak bejelentve s már utközben nyujtották be elmondandó beszédük szövegét; annak dacára, hogy megígérték nekik még a szoborleplezés napján, hogy a programban ők is szerepelnek; még is kénytelenek voltak ott a helyszínen, maguknak néhány percet kiküzdöni. Ha a vezető emberek nagyobb perspektíva szerint gondolkodnának és cselekednének, az csak nemzetük és országuk javára lenne.

Az Amerikai Egyesült Államokban a methodisták vannak legtöbben a protestánsok közt. A methodista egyháznak ott nagyobb befolyása van, mint a katolikus egyháznak. Az országban három pártról beszélnek: köztársasági, demokrata és methodista pártról. Ugy a képviselőházban, mint a szenátusban a methodisták vannak többségben. A képviselőházban van 94 methodista,

64 presbyterianus, 51 episcopális, 51 baptista, 35 katolikus, 16 lutheránus, 10 zsidó, 4 unitárius. A szehátásban van 32 methodista, 8 presbyterianus (ezek hasonlítanak a hazai reformátusokhoz), 6 baptista, 5 katolikus, 2 lutheránus. A methodista egyház nem politizál. Tagjai teljesen szabadok. De az egyháznak oly nagy befolyása van, hogy ugy Amerikának, mint Angliának ezzel számolni kell.

Egy ilyen testület, mely 200 éves s körülbelül 40 millió taggal rendelkezik, bizonyos veszedlyeknek van kitéve, ezt nagyon jól érezzük. A formák sokszor küzdenek a lélek ellen, a világ szeretne behatolni az egyházba. De hála legyen az Urnak, minden gyarlóság dacára is, a methodista egyházban még szent tűz lobog az Ur oltárán! Az imaórák, mint nélkülözhetetlen be-
rendezés, megtartatnak. Az egyetemes gyűlésen is, mindennap tartanak imaórát, mielőtt a hivatalos tárgyalásokat megkezdenék. Általános a vágy az egyházban ébredés, ujjászületés után. A Szent lélek kitöltéséért imádkoznak s azon fáradoznak, hogy az egyes emberek alkalmas eszközök lehessenek az Ur kezében, az Ő munkájának elvégzésére. A methodisták szeretnének bibliai értelemben «Istennek munkatársai lenni». A hol imádkoztak és dolgoztak, ott az Ur eddig még mindig megadta áldását.

(Folyt. köv.)

— **Mártyr Chinában.** A Chinában már több mint 40 év óta működő **Hobartnét**, egy kínai katona agyonlőtte. Az agyonlőtt missionáriusnő a methodista egyház kiküldöttje volt, egész életét a kínai népnek szentelte. Egyetemes gyűlésünk nagy részvéttel parentálta el. Legyen emléke áldott! Róla igazán elmondhatjuk, hogy hű volt mindhalálig.

— **Ifjúsági nyári szünidő Budakeszin aug. 4—14-ig.** Eddig is mindig sikerült ifjúságunknak nyári szünideje a szép budakeszi fenyvesekben. Modern nyaralóink s most épített «Tábor» nevű 25 szobából álló nagy üdülők kiválóan alkalmas sok ifjú befogadására. Mint értesülünk, nemcsak hazai gyülekezetek ifjúsága jelentkezett szép számmal, hanem igen sok vendég is lesz Ausztriából s Németországból. Az időbeosztás ez: Nyolckor reggeli, utána ábitat. Féltkor előadás. Utána séta. Félégykor ebéd. Félháromkor uzsonna, utána pihenés vagy séta és játék. Hatkor vacsora. Fél nyolckor előadás. Az előadások s előadók ezek: «Barátság», Hecker H. «A biblia keletkezése», dr. Meyer. «A nyelv» Meyer németországi szuperintendens. «Magyar népszokások» Hecker H. «Önuralom» Scholtz wieni predikátor. «Meddig élünk» Hecker A., «Önállóság» Scholtz. «Felelősség» Scholtz, társasjátékok, tréfák. Erre az ifjúsági szünidőre mindenkit ezuton is meghívunk. Felvilágosítást nyújt dr. Meyer F. Budapest, Felsőerdősor 5. III.

— **Negyedévi konferenciák.** Dr. Szalos jul. 15-én tartotta Dombóvárott a II-ik negyedévi konferenciát, mely alkalommal a szépen látogatott istentisztelet keretén belül megkezdte Schmidt J. predikátornak kis fiacskáját Jakob Artur névre.

Wallrabenstein J. pedig jul. 22-én Borjadon tartotta szintén a II-ik negyedévi konferenciát, mely alkalommal a helybeli predikátorral több testvért látogathatott, négy ízben szolgálhatott Igével az egybegyülekezeteknek. Tagjaink ezalkalommal úgyszólván mindnyájan az Ur asztalához járultak.

— **Vetitettképes előadás Dombóvárott.** — Jul. 19-én lapunk szerkesztője a dombóvári gyülekezetben tartott Kináról vetített képek előadást. A szép képek igen tetszettek s a hozzájuk fűzött magyarázatokról s Schmidt predikátornak rövid megjegyzéseiről azt reméljük, hogy felkeltették a pogánymissió iránti szeretetet, áldozatkészséget. A begyűjtött kollektát a pogány missióra szántuk. Nemcsak a mihozzánk tartozó gyülekezetben mutatja be szerkesztőnk szívesen ezen szép előadást, hanem más gyülekezetekben vagy társadalmi egyesületekben is, akik őt erre felkéri.

— **Katholikus predikátorok London utcáin.** Érdekes terv megvalósításával foglalkozik az angliai róm. kath. egyház. Londonnak legforgalmasabb utcáin 100 szószék, ket állít fel, ame-

lyekről kiváló szónokok fogják a járókeleket felvilágosítani a kath. egyház fontosabb tanairól. Eddig már 500 szónokot biztosítottak. Mindezeket egy központi szerv irányítja. — Ime, az üdvhadseregnek s a methodismusnak a hatása!

— **A baptista ifjúság lapja: «A Kürt»** 1928. 6. sz. szerkesztőnk multkoriban ismeretett füzetéről ezeket írja:

A tékozló fiu. Ifjúsági egyesületekben való ünnepi előadásra feldolgozta: Wallrabenstein Jakob methodista lelkész. Tizenhárom személy részére van összeállítva ez a bibliai csoportjelenet, a mai kor romboló szellemének ellensúlyozására, s a lelkek épülésére. E társasjelenet elgondolása, a keret megválasztása s általában a jelenetek megalkotása avatott tollú, hívő lelkületű szerzőre vallanak. A jelenések közben énekek is elhangzanak s nézetünk szerint sok az evangelizáló tartalom az egészben, idősebbek és fiatalabbak számára. Úgyes előadók kikerülhetik e társasjelenetnek minden szinpadias jellegét, mert ha mesterkéletlenül, természetes módon fogják előadni, a szöveg leköti a hallgatóság figyelmét. A tékozló fiú úgyszólván betölthet egy egész estét, néhány más program-számmal együtt, de még anélkül is. E 18 oldalas füzetet a Keresztyén Könyvesház adta ki (Budapest, Felső erdősor, 5.) de könyvzetünkben is megrendelhető. Tizenhárom füzet ára 5 pengő.

— **Forradalmi naptár.** Az orosz népművelődési népbiztos egy szovjet naptárt szerkesztett. Eszerint a hétköznapok új neveket kapnak. A vasárnap neve: Lenin nap lesz. A hétfő, szovjetnap lesz. Kedd lesz forradalomnapja. — Ugyanígy más nevet kapnak a hónapok is, és február kivételével október, melyek amugy is forradalmi hónapok. Hogy más neveket adnak a napoknak és hónapoknak, ezáltal ébren akarják tartani a nép lelkében a forradalom iránti emléket.

A franciák is valamikor hasonlóképen erőlködtek, de hiábavaló volt erőlködésük, Isten még mindig kormányozza a világot s vigyáz gyermekeire.

— **Babona.** Nem is gondoltuk, hogy a művelt svájciak ilyen babonások. Egy hír szerint u. i. Zürichben egy építész a mérnöki hivatalhoz egy kérvényt adott be, mely szerint azt kérte, hogy egy dupla háznak, melyet az egyik utcán épített, engedélyezze a mérnöki hivatal a 11. és 15. számokat. Azzal indokolta kérelmét, ha 11. és 13-at ír a házra, akkor a 13-as szám miatt nem akad majd vevője a háznak. Tényleg teljesítették kérelmét. Az ember nem gondolná, hogy ilyesmi is lehetséges a mai művelt században.

Ahol hit van a szivekben, ott nincsen babona. Ez csak ott van, ahol nincs hit vagy csak vak hit van.

A tudomány mindinkább igazolja a bibliát.

Sokszor halljuk azt, hogy a biblia nagyon szép könyv, igaz, de ami benne van, az jórészt naív mese. Ezt legtöbbször olyanok mondják, akik nem is olvassák. Így könnyen menekülnek a lelkiismeretük vádjai elől, amikkel találkozónának, ha olvassák a Szentírást. Ezért beszélnek és cselekednek így. Tudják, hogy mi lehet abban a könyvben — lényegileg. De az észlelné őket a régi életmódjuk továbbfolytatásában. S erről nem akarnak lemondani. Pedig ha tudnák, hogy az tulajdonképpen nem is lemondás volna, hanem — nyereség! Nőve ezekre most megint — és még hányszor! — rácsófol egy világhírű tudós.

Reinach professzor, a legnagyobb francia régész, ásatásokat végez most a franciaországi Glozelben. Az itt talált leletek alapján megállapítható, hogy a bibliai időszámítás helyes. Reinach tanár kijelentette, hogy nem törődik a beérkezett tudósok teoriáival, amelyek részben önkényes feltevéseken alapulnak, másrészt pedig csak tapogatóztak mindig. Tudja, hogy ezek hiúságból nem engednek megcsontosodott elméletheiről, „tudományukból”, mert az nekik kényelmes kenyeret jelent, ha abból engednek, oda a pozíciójuk, tekintélyük. Ő bizony őszintén bevallja, hogy amit huszonkét évig tanított az egyetemen az embernek a földön való szereplési idejéről, az mind értéktelenné vált a glozeli felfedezések által, amelyek nyilvánvalóan igazolják a biblia adatait az időszámítás tekintetében is. Eszerint az ember nem százezerévek óta él a földön, mint azt eddig tanították, hanem körülbelül 6000 év óta. Minél többet tudunk meg a történelemelőtti időkről — mondja a tudós professzor — annál inkább el kell ismernie a tudománynak a biblikus időszámítás helyes voltát.

Ne legyetek sokan tanítók.

Jak. 3:1. Komoly dolog a szószerkekre lépni és onnan az embereket tanítani. Ámde az is komoly dolog, amikor a szószerke alatt: egyetlenben vagy közösségben szót emelünk. Minden tanítói tevékenységhez ugyanis egész tömege társul a veszélyeknek. Aki másokat tanít, azok fölébe helyezi magát s könnyen megejt a hiúság. Aki másokat tanít, vezetni akarja őket, azonban könnyen tévútra vezet. Aki másokat tanít, befolyásolni igyekszik őket, azonban könnyen szenvedélyessé válik, perlekedik és pert idéz elő. Aki másokat tanít, könnyen felejt a legközelebb levőt: nem tanítja saját magát. Szól-szól okos szókat, szép szavakat, komoly szókat, de csakis má-

sok számára; így aztán fecsegővé válik. — Azért ne igyekezzék mindenki felettébb a tanítóságra! Minél nagyobb a hivatal, annál nagyobb a kísértés és a felelősség. Ha tanító vagy, akkor örvendezél, mert nagy dolog az — de maradj meg Isten félelmében! Ha nem vagy tanító, akkor is örvendjél és elégedj meg állásoddal, mint tanítvány. Tanítványnak lenni, Jézus tanítványának: az is nagy dolog ám!

Egy amerikai predikátor, Billiy Bray egyszer hallgatósága között meglátott néhány igen kritikus embert s ezt mindjárt szóváltette a következőképpen: Sokféle hallgató szokott gyülekezetemben megfordulni. De a legbutábbak a kritikusok. Ők butábbak, mint a kacsaím. Mert ha azokat etetem, a pelyvát ott hagyják s csak a tiszta gabonaszemet, vagy buzaszemet eszik meg. A kritikusok ellenben ott hagyják a buzaszemetet s megeszik a pelyvát.

Égi könyvek.

Tankönyvekről, irodalmi könyvekről, verses kötetekről, üzleti könyvekről már hallottam, de égi könyvekről még soha! Így gondolkozol valószínűleg, kedves lélek, mikor fenti címet olvasod. Pedig vannak égi könyvek is! Figyelj csak, mit ír János a Jelenések könyvének 20-ik részének 12-ik versében: «És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt, és a könyvek megnyitattának, és más könyv is nyitatték meg, mely az *életnek könyve*, és megítéltének a halottak azokból, melyek a könyvekbe irattak vala, az ő cselekedeteik szerint».

E szerint kétféle könyv van. Az életnek könyve. Ebbe mindazoknak neve iratik, akik bűnbánat, megtérés, újjászületés és megszentelődés által a jó Isten gyermekeivé lettek. Ezek nem kerülnek ítéletre, hanem az Urnak jobbjára állítatnak. Nekik mondja majd Jézus az ítéletkor: Menjetek be én Atyám áldottai az Urnak örömebe.

Mindazoknak neve, akik gondolatlanul, szóval, cselekedettel vétkeztek s ezt nem bánták meg, Jézust nem fogadták el Megváltójuknak, nem az élet könyvébe, hanem a halál könyvébe jegyeztetnek be. Rájuk nem örök élet, de örök gyötrellem vár.

Egy nő azt álmodta, hogy meghalt s látta mint nyitatták meg az égi könyvek. Neve nem volt az Élet, hanem a Halál könyvében. Neve alatt minden bűnei felsorolva, amiket életében gondolatlanul, szóval vagy cselekedettel elkövetett. Nagyon megijedt, mert tudta, hogy mindezeket a bűnöket tényleg elkövette. Félt, hogy a kárhazba jut. De most azt látta, hogy egy általszegett vérző kéz, melyben felismerte Krisztus ke-

zét, végig törli összes bűneit s többé nem lehetett egyetlen egyet sem látni a könyvben. Oly nagy öröm s boldogság vett erőt rajta, hogy felébredt s megtért s elhitte, hogy a Krisztus vére tisztít meg minket minden bűntől.

Te sem tudsz másképpen megszabadulni bűneidől, mint a Jézus Krisztus vére által. Valld be vétkeidet Őnéki s Ő vérevel kitörli a könyvekbe bejegyzett bűneidet.

Egy előkelő, szabadgondolkodó ur, tagadta az Istent, a Bibliát. Mégis megengedte, hogy kisfiát a dajka bibliai történetekkel szórakoztassa. Egy nap a kisfiu valamitől rosszul lett, ami miatt megbüntették. Mikor este lefektették, eszébe jutott a bűne. Megkérdezte édesapját: «Apa, a jó Isten beírta rosszaságomat a könyvbe?» «Bizony beírta», válaszolta az apa. «Lám, mért voltál oly rossz?» «Mit gondolsz apa, ha kérném a jó Istent, hogy törölje ki, megtenné?» «Próbáld meg!» «Nem gondolsz Apa, hogy jobb lenne, ha te kérnéd helyettem a jó Istent, rád inkább hallgatna?» Mit tehetett mást az apa, mint hogy pár szóval kérte Istent, hogy rossz fiának bűneit törölje. Utána a fiucska is imádkozott. Majd magát megnyugtatóan, kérdezte: «Ugy-e apa, ki van most már törölve?» «Azt hiszem, igen!» «Ugy-e apa, a Jézus Krisztus vérevel van kitörölve?» Erre az apa nem válaszolt. A fiucska tovább csacsogott: «Ugy örülök, hogy bűnöm töröltetett.» Most egy másik kérdéssel fordult apjához: «Mond csak apa, rólad is be volt már valami írva abba a nagy könyvbe?» «Igen!» válaszolta az apa alig hallhatóan. «De ugye apa, az is kitöröltetett?» Erre megint nem válaszolt az apa. Közbe bejött a mama is, mikor ezt az érdekes párbeszédet hallotta. Előtte is világos lett, hogy bizony sok bűne van feljegyezve Istennél. Ő és férje sokat vétkeztek Isten ellen. S biz a z nincs kitörölve. Bűnei tudatában leborult a kis fiu ágya mellett s könyek közt kérte Jézust, hogy törölje ki bűneit. Az apa nem tehetett mást, mint térdre borulva bűnei bocsánatát s kitörölését kérni. Akkor este a kis fiu is, a szülők is olyan boldogan s nyugodtan aludtak el, mint eddig még soha!

Kedves lélek! Kitöröltettek már bűneid ama égi könyvekből? Tőled függ. Jézus vérevel kitörölheti. Csak kérd! Ő megteszi ma is. Szánjadbánjad bűneidet. Térj meg Jézushoz, s neved beíratik az Élet könyvébe!

Látogass el komoly, hívő, bibliai életet élő keresztyénekhez, kik segítségére lesznek lelked jövőüdvösségének ápolásában! W. J.

A Farizeusok, valamint Heródes (kit rókáknak mond az Ur) ravaszok, hátamögöttiek voltak; szájuk mást mondott, mint a szívök érzett. Amely hívő gyülekezetben a képmutatást, álnokságot csak egy tagnál is megtűrik, ez a többi bűnös hajlammal is utat nyit és az egész gyülekezetönkre mehet, mert a bűn olyan, mint a rákbetegség: folyton emészt, öl maga körül.

Van nekik joguk?

Egyszer a mi napilapjaink egyikében a következő sorok voltak olvashatók: «Az az eszme, hogy béna, munkaképtelen férfiaknak és asszonyoknak joguk van ahhoz, hogy egy legcsekélyebb hasznóhajtó iparágban is tevékenykedjenek, mint tevékeny egyének üzleti dolgok lebonyolításában résztvegyenek és élvezzék a földnek javait, egy alapjában véve új fogalom».

A Brooklynban levő Goodwill-intézet már az elmúlt 11 évben megvalósította ezt az eszmét: «Hasznavehetetlen öregeknek, csonka-bonkákknak és azoknak, akik más munkatelepeken munkaképteleneknek bizonyultak, nagy segítségére volt, dolgoztatta őket és munkájukért rendszeresen fizetett. Ebben az intézetben több mint 150 olyan férfit és nőt alkalmaztak, akik más iparban, vagy hivatalban magas koruk, avagy testi fogyatékoságuk miatt foglalkozást nem kaptak. Ezek között némelyek betöltenek itt jobb pozíciót is, ha jól megtanulták mesterségüket.

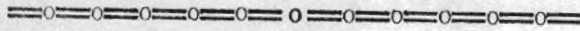
Egy fiatal ember, aki egy szerencsétlenség alkalmával egyik karját vesztette, több éven át volt alkalmazva a Goodwillben; fél karjával is sok szép munkát tudott csinálni. Egy béna, de praktikus leány több hónapot töltött Goodwill dolgozó termeiben. Nemkülömben egy száradt kezű asszony, aki megtanulta a varrógépet hajtatni. Ő nagyon hálás volt azért, hogy saját keresetéből tudta magát fenntartani, amióta férje elhagyta őt. Az utcán koldult egy ember, akinek mind a két lába le volt vágva. Valakitől hallott a Goodwill-intézetről s az ottani viszonyokról. Az illető mondta neki, hogy ne kolduljon, hanem menjen oda; ott megkeresi majd mindennapi kenyerét és még mulábakra is tehet szert, úgy, hogy később jobb munkában találhat alkalmazást és felegyenesedve járhat-kelhet. Egy másik ember szerencsétlenül járt: megbénult. saját keresetéből nem tudta magát fenntartani. Egy ember, aki nagy érdemeket szerzett a mérkőzésben, de a rossz életmód tönkretette őt, az intézetben levő kárpitós műhelyben lett alkalmazva. Egy öt gyermekes özvegy asszonyt, ruhajavitással biztak meg. A kis pénz, amit munkája jövedelmezett, nagy segítség volt számára. Egy embernek el kellett hagynia munkakörét, ami rá nézve nagy csapás volt. Az irtózatossá váló szükség a Goodwill-intézetbe hajtotta, ahol egy napot munkában töltött. Később azt mondta az ottani szuperintendensnek, hogy az az egy nap volt az, amely megmentette feleségét és gyermekeit a kegyetlen éhhaláltól. Sok idős asszony, akiről öreg napjaiban senki sem viselt gondot, barátságos felvételre talált ebben az intézetben és így meg volt a rendes megélhetése.

Ime csak néhány embernek az esete azok közül, akik mások terhére voltak, vagy másoktól kellett magukat eltartatni. Máshonnan öregségük vagy rokkantságuk miatt kiszorultak, de a Goodwill-ban tehetségük s erejük szerint találtak alkal-

mazást s saját maguk kereshették meg minden-napi kenyerüket.

Ez a jótékony intézet úgy alakult ki anynyira, hogy a Brooklynban levő otthonokból a kopott, törött és hasznavehtelen tárgyak minden-féle nemét itt hordták össze, kijavították és az intézet olcsón adta el saját tiz üzletében, amelyek a városnak szegényebb negyedében állottak. Amit a javított ruhanemű és butoradarabok jövedelmeztek, abból fizették az öreg és csonka-bonka munkásokat.

Angolból: *H. J.*

Bálvány imádók.

A délafrikai Durban városban levő hindu templomban borzalmas szertartás folyt le. A közreműködők — helyesebben szenvedők — százan felüliek voltak, felnőttek és gyermekek, kiknek meztelen lábbal kellett áthaladniok egy 12 láb széles és 20 láb hosszú vermen, mely színültig meg volt töltve izzó, tüzesen vörös parazsakkal. Mig a felnőttek vallási fanatizmusból tették ki magukat e kinteljes gyaloglásnak, addig a gyermekek — kiknek nem volt más öltözkük, mint egy kis kötényke a derekukon — szülőik kényszerének engedve készültek a gyötrelmes utra. A tortura előtt zürzavaros lárma volt a templomban: a vonatott hangu, olykor felsikító énekek, a panaszos hangu fuvolák, a dobok fájó tam-tamja és az áldozatul kiszemelt gyermekek szorongó nyöszörgései, jajgatásai egybeolvadtak a fanatizált felnőttek kiabáló imáival, melyet Siva isten megengesztelésére mondtak el. Borzalmasan néztek ki a felnőttek bemázolt arcukkal, véres kezeikkel, — melyet szándékosan hasogattak fel s így mindent összevetve inkább hasonlítottak valami alvilági lényekhez, mint emberekhez. — Mikor aztán a hangszerek lárma a legmagasabbra ofkozódott és az izgalom a legnagyobb lett, a tömeg levonult a tüzes verem bejárata elé. A vezető odaállt a tömeg elé, néhány artikulátlan hangot mondott és azzal belépett a tüzes kinverembe. Szinte úgy látzott, mintha hirtelen vissza akarta volna rántani a lábát, de nem volt megállás... a mögötte tóduló sokaság nyomta előre. A szinte eszelőssé vált tömeg egymást taszigálva lépett be a tűzvörös, itt-ott még lángoló parazsak közé, amelyben szinte bokáig sülyedt a lábuk. A felnőttek nem panaszkodtak, egy hangos szó nem jött ki az ajkukon, ellenben a gyermekek — kiket hozzátartozóik bekényszerítettek — szivettépő hangon jajgattak és sivalkodtak. — Volt olyan könyörtelen és szivtelen anya, aki erőszakkal rángatta maga után rémüldöző és sivitó kicsinyét. Szánalmat keltő látványban ért ki a menet a tüzes veremből, ahol a legtöbben ájultan estek össze, mielőtt borzalmasan összeégett sebeiket bekötötték volna. Szegény pogányok!

(Békehírnökből.)

A Püspöki Methodista Egyház Női Külmissiói Egyesületének története.

1869-ben két indiai misszionárius feleségével otthon volt szabadságon. Ez a két nő, Parkerné és Butlerné tapasztalataik révén meg voltak arról győződve, hogy a misszióban folyó munka csak úgy lehet áldásos és eredményes, ha a pogány nőket is megismertetik az evangéliummal. Mivel keleten csak nők érintkezhetnek nőkkel, szükségessé vált nők kiképzése erre a speciális munkára.

A missionáriusnéknak nem volt annyi idejük, hogy ezt az ügyet felkarolhatták volna, ezért szükségesnek találták hajadonok kiképzését erre a munkára. Abban az időben egy missziótársulat sem mert hajadonokat a munkába küldeni, de hosszú megfontolás és ima után ez a két nő elhatározta, hogy megkísérli egy női missziótársulat szervezését, amely társulat hajadonokat küld a misszióba. Boston város prédikátoraival való megbeszélés után, kihirdették a szószékekről, hogy március 23-án jelenjenek meg a nők a Tremont-utcai templomban ennek az ügynek megbeszélésére.

Aznap nagy zivatar és esőzés volt a városban, úgy, hogy a két missionáriusnén kívül csak hat nő jelent meg az összejövetelen. De ez a 8 nő bátor volt és elhatározta a Női Külmissiói Társulat alapítását. Az alapszabályok kidolgozását egy bizottságra bízták, amelynek megbíráására és elofadására összejövetelt tüztek ki nyolc napra rá. A második összejövetelnél 30 személy volt jelen és elhatározott egy havi folyóirat kiadása, amelynek feladata a társulat céljait megmagyarázni és barátokat gyűjteni. William F. Warrenét, aki ezen összejövetelen jelen volt, szerkesztőnőnek választották. A *Heathen Womens Friend* (Pogány Nők Barátja) olyan pogány lap lett, amely nemcsak, hogy kezdettől fogva önálló volt, hanem az évek során bevételének többletéből más missziói lapokat is tudott támogatni; ezek közé tartozik a német «Nők missziói barátja». Évről-évre annyira szaporodott a barátok száma, hogy már az első évben két missionáriusnőt, egy tanítónőt és egy orvonőt küldhettek ki. Thoburn Isabella kisasszony volt az a tanítónő, aki Luknowban egy iskolát alapított, amelyből egyetem fejlődött, dr. Swain Clara kórházat létesített, amely ezreknek szolgált testi és lelki áldásul.

Az új társulat a missziói bizottság kérésére maga intézte közigazgatását és miután ez az intézmény bevált, megmaradt ez a mai napig így és a női misszió társulat maga intézi pénzügyeit és küldi ki missionáriusnőit. Ezeket a newyorki missziói bizottság elismeri és a püspökök jelölik ki munkaterületüket.

A női missió közigazgatási tanácsa csekély összeget állapított meg tagsági díjnak, hogy a legszegényebb is csatlakozhassék. A felvételi feltételek a következők voltak: Hetenként két cents és egy ima. Az évek során, miközben az intézmény külföldön mindinkább fejlődött, kevés volt ez a bevétel, de a nők mindig találtak utat, módot arra, hogy növeljék a bevételeket. Gyűjtő perselyeket állítottak fel a megmaradt morzsák számára, bevezették az évi hálaadási áldozatot, amely összeget többnyire épületekre fordítottak, a karácsonyi áldozatot új missionáriusnők utiköltségfedezésére. Különösen nagy bevételi forrást képeztek az adományok, árvagyermek, bibliaárúsók, kórháziágyak, nappali iskolák részére, amely összegeket privát személyek, egyesületek mint külön adományokat juttatták a társulathoz. Nem kis szerepet játszottak a társulat bevételeiben a hagyományok és pénzbetétek után járó kamatok az adakozó haláláig. Ezáltal sok gyermeket lehetett az iskolákban felnevelni, akik később szintén munkások lettek az Ur szőlőjében.

Időről-időre, különös ünnepélyekkor, vagy lévofrdulókor, különös alkalma volt az embernek az ügy támogatására. Sok áldozatot hoztak és nagy önmegtadással dolgoztak. Az Ur gazdag áldását adta erre a munkára, úgy, hogy 1926-ban, a bevétel kitett 2,389,805.28 dollárt.

28 éven belül 1000-nél több missionáriusnőt küldtek ki munkába. Ezek azokon a munkaterepeken dolgoznak, amelyekre missiói bizottságunk ügyel. Az évek során ezekre menő missionáriusnőt képeztek ki, akik most ebben a kritikus időben is betöltik állásukat Kínában. Ott vannak kínai orvosnők, betegápolónők, tanítónők, bibliaárúsók; más országokban is dolgoznak bennszülöttek karöltve a külföldiekkel, azok céltudatos vezetése alatt. Egy külföldi missionáriusnőre 8 bennszülött munkás esik. — Ha az ember meggondolja azt, hogy milyen alacsony körökből jönnek ezek az asszonyok és milyen tudatlanságból, akkor csak azt mondhatja: «Az Úrtól van ez és csoda ami szemünk előtt».

Ennek az intézménynek állandó támogatására szükséges, hogy itthon szorgalmasan dolgozzanak és a legnagyobb takarékosággal járjanak el. Kezdetül fogva azt az elvet követték, hogy senki a hivatalnokok közül ne kapjon fizetést. A portóra, papírosra és az utiköltségre szükséges kiadásokat pedig egy külön kasszából fizették. Később azután szükségessé vált a visszatérő misszionáriusnőknek és azoknak, akik itthon ide-oda utazgattak egyesületek létesítése, végett bizonyos összegeket kiutalni az utazási költségek fedezésére és fenntartásukra, de azért fix fizetést nem kapnak. A társulat üzemköltségei, amelyek 2 milliós forgalommal elég nagy összeget tesznek ki, még nem is haladják meg teljesen a bevételek 6 százalékát. — Bármilyen üzletember meg fogja érteni, hogy

ez nagyon csekély összeg, különösen, ha arra is gondolunk, hogy sokszor a különböző pénznemek miatt valutaveszteség is van.

Hogyan fejlődött ez a társulat itthon? A nők fáradatlanul toboroztak az ügyért. Az Egyesült Államokat két ágra osztották, amelyekhez mindenkor 3 vagy 4 állam tartozott. — Egy ilyen ághoz az összes abban a territoriumban fekvő konferenciák tartoztak. Ezek kerületekre voltak beosztva és minden kerület egy levelező titkárné vezetése alatt állott, akinek beadták az egyesületek jelentéseiket. Egy kerület egyesületei évente évi kerületi gyűléseket tartottak, amelyek által azz ügy iránti érdeklődés csak fejlődött. A nők megismerték egymást és tanultak jelentéseket írni a missióról és közösen dolgozni. Minden konferenciának meg volt a maga titkárnője, aki a többi konferenciái titkárnővel együtt kerületi — közigazgatási — tanácsot képeztek. Ez a tanács kezelte a befolyó pénzeket és elküldte azokat külföldre egy pénzügyi bizottság által megállapított célokra. Egyik ágnak sem szabad önállóan intézkedni, minden bizonyos szabályok szerint történik, az összes titkárnők határozata szerint.

Ez a munka a nőkre gazdag áldással volt. Ezáltal magasztos feladat hárult rájuk, látkörük szélesbbedett, általános tanulmányozás által megismerték más népek erkölceit és szokásait; továbbá tanulmányozzák a különböző vallásrendszereket és az ember csak csodálkozhat, mily nagy tudásra tesznek szert a legegyszerűbb nők ezen a téren. A nők mellett orgánizálták a hajadonokat, kisebb leányokat egészen a pólyás gyermekig. Ezek adományait eljuttatják a missionáriusnőkhöz. Sőt vannak missionáriusnők, akiket csak kis gyermekek tartanak el.

Bőséges missiói irodalmat létesítettek tanulmányozás és felvilágosítás végett. Az Ur gazdag áldása, a komoly imák után ennek is köszönhető ez a nagy eredmény. Tankönyveket évenként ezeket adnak el. A havi folyóiratoknak az elmúlt évben 154.302 abonentjük volt. Jelenleg 588.560 tagunk van, ebben bent foglaltatnak a gyermekek is, akik szintén fizetik tagsági díjukat.

Külföldön ez az intézmény csodálatosan fejlődött. Már kezdetül fogva sok figyelmet fordítottak a leányok és asszonyok kiképzésére. — Belátták, hogy külföldiek soha sem tudják a tömeget elérni, erre csak bennszülöttek képesek, ezért ki kellett őket képezni. Ez nagyon bölcs terv volt. Máma az alárendelt munkát bennszülöttek végzik, akik a mi iskoláinkból kerültek ki. A misszionáriusnők kezében van a vezetés, ők látják el a többieket tanáccsal s ők vezetik a pénzügyeket is.

Az iskolaügyen kívül nagy súlyt helyeztek az egészségi viszonyokra is.

A nők keleten nyomorúságukban majdnem elpusztultak, mert semmiféle orvosi segélyben nem részesültek; ápolónők sem léteztek, így kórházainkban azonnal tartottak kurzusokat ápolónők kiképzésére. Ez a munka még aránylag új, de mégis már 60 vizsgázott bennszülött ápolónő áll a munkában, 360 még a kurzusban van. 25 bennszülött orvosnőnk van, akik közül egyesek önállóan vezetnek kórházakat. — Időközönként vidékre utaznak az orvosnők, hogy azokat, akik kórházba nem jöhetnek, orvosi segélyben részesítsék. Minden kórházban vannak bibliaárusnők, akik a betegnek hirdetik az evangéliumot. Ha a test azután meggyógyult, fogékony a lélek is az Ur igéje iránt.

Az iskolákat az ovodától a lyceumig 50 ezren látogatják, akik hazaviszik azt, amit az iskolában hallottak és tanultak. Az ovodákkal összeköttetésben tartanak szülők számára kurzusokat és egyes országokban a gyermekek halálesete csökkent, amióta megtanulták az anyák, hogy kell a csecsemőket gondozni, hogy életben maradhassanak.

Vannak igehirdető missionáriusnőink is, akik beutazzák a kerületeket és hirdetik az evangéliumot. Ezek sokszor két, vagy több heti kurzusokat tartanak a nők számára, akik soha iskolába nem járhattak és így még öregségükben tanulnak meg olvasni. Az utóbbi években sokkal több falut is látogattak meg egy nap és haza is térhetnek még, ahol tiszta és kényelmes otthonban térhetnek nyugalomra. Így nem oly fárasztó munka, mint ezelőtt az örökösökön volt.

Van még sok oly ország, amelyek az evangéliumot még nem ismerik. Afrikában, Délamerikában és a tenger szigetein, csak éppen hogy megkezdjük a munkát, mivel lehetetlenség, minden kérést teljesíteni. Így ötször annyi missionáriusnőre volna szükségünk, de mindegyiknek alapos kiképzésre van szüksége, sőt egyes országok hatóságai az egyetemi képzettséget akarják követelni.

Hálásak vagyunk az Urnak azért a 90.000 nőért, akit a methodista egyház a mi munkánk által megnyert. Ezeket és a 164 ezernél több próbatagot tanítanunk kell és még a többieket is, akik még azok kívánnak lenni. Ez az Istentől reánk bízott feladatunk. Támogatnunk kell munkásnőinket a külföldön úgy imáinkkal, mint adományainkkal!

Ha ezt megteesszük, megáldáért az Ur gazdagon!

Aki egy ilyen női külmisziói egyesületnek szeretne tagja lenni s ezáltal a pogányok megtérítését támogatni, jelentkezék a városra, vagy a falujabeli methodista lelkészi hivatalnál.

A pogány misszióra szóló adományokat is legjobb a lelkészi hivatalnak vagy az osztályvezető testvérnek átadni, ők rendeltetési helyére juttatják.

Hazai gyülekezeteink nőtagjait, valamint női látogatóinkat arra kérjük, karolják fel imádkozó lélekkel a pogánymissiót. Így jön el majd az Ur országa!

Hallgass!

Arról, amit nem tudsz biztosan!
Amit úgy sem tudsz megváltoztatni!
Felebarátodnak kis hibáiról!
Személyes sikereidről s jó tulajdonságaidról!
Azokról az ügyekről, amiket mások bizalommal közöltek veled!

Szomorú dolog:

Ha a rádió elvon családodtól!
Ha többre kerül, mint amennyit adakozol Isten országára!
Ha elmulasztod miatta az istentiszteletet!
Ha olyas valamiben gyönyörködött, amit különben nem olvasnál!
Ha miatta megrövidítet az alvást!

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

Arnót. Minden második vasárnap d. u. 4.

Átá vas. d. u. 4.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5 földsz. Vasárnap d. e. 10 d. u. 5. kedd d. u. 5.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. l. em. Vasárnap d. e. 10 este 7.

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 Szerda este 7.

Borjád. Vasárnap d. e. 10. este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. vas. és péntek este 1/28.

Döbrököz. Minden második vasárnap este 8.

Döge. Minden vasárnap d. u. 4.

Györköny, vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Kispest, Nagy Sándor-u. 18. sz. Vasárnap d. u. 4 Keddén este 7. Péntek este 7.

Kaposszekcső. Vas. d. e. 10. szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. vas. d. e. 10. vas. este 1/28. kedd este 1/28.

Kisvárdá. Minden vasárnap d. u. 4.

Miskolc. Gilányi utca 4. vas. d. u. 4. szerda este 7.

Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/211, este 7. Szerda és péntek este 7.

Nagykálló, minden vasárnap d. u. 4.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10.

Ózd Minden vasárnap d. u. 4.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám,
A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.